

Ôi TìnhƠi Đà Lạt

Năm nay thời tiết lạ: Tháng Năm có mưa phùn...như Hà Nội mùa Đông, như Huế vào tháng Chạp!

Buồn, dẫu buồn man mát...mà vẫn cứ là buồn - tại em là nhớ thương, là Quê Hương...ai biểu!

Nhớ em khi nũng nịu / y hết con mèo con...nhưng con mèo thì ngoan, em đôi khi xí xoạng!

Tại sao trời không sáng / khi bây giờ, ban ngày? Em chắc đang ngủ say, anh hôn em mô nhi?

Nhớ Đà Lạt mãi mãi! Gió reo trên ngàn thông! Nhớ quá nụ hoa hồng / môi em năm mười sáu...

Nhớ quá lần táo bạo...cầm tay em trên đồi, tháng Năm sao đổi ngôi, tóc em đổi đường tóc...

Nhớ em giọt nước mắt! Mười bảy tuổi mênh mông...

*

Nhiều khi thơ xuống dòng, anh không có muốn vậy. Em à, em đã thấy: rừng cháy, khu rừng trơ...

Đà Lạt chừ khác xưa...Một bức thư em kể. Đà Lạt chan chứa lệ: người ta gọt núi Bà...

Anh đang ở vườn hoa, "Hoa Nào Hoa Đẹp Nhất?". Anh chấp tay hỏi Phật, Phật đáp "Một em, thôi!".

Mưa phùn như bốc hơi / từ những giọt nước mắt. Ôi tình ơi Đà Lạt Tháng Năm Mưa Bay Bay...

Trần Vấn Lệ